

- 3 ⁶Азъ съмъ на възлюбленный-тъ си, и възлюбленный ми е мой:
Пасе между кринове-тѣ.
4 Хубава си, любезна моя, като Ѹерсж,
Благодатна като Іерусалимъ,
⁶Страшина като *воинство* съ хоругви.
5 Отвѣрни очи-тѣ си отъ срецъ ми
Зашщото мѧ обладах.
Косы-тѣ ти сѫ ⁷като стадо отъ козы,
Налегали по Галаадъ.
6 ⁸Жъби-тѣ ти сѫ като стадо отъ овцы,
Които вълизатъ отъ кжане-то,
Които всички са агните близнета,
И нѣма яловж между тѣхъ:
7 Ланиты-тѣ ти подъ було-то ти
⁹Като частъ отъ наръ:
8 Шестдесетъ сѫ царици и осемдесетъ наложници,
И бесчетны дѣвойки:
9 Една е гълъбница-та ми, съвършена-та ми:
Тѣ е една на майкѫ си, избранна на родителкѫ-тѫ си:
Видѣхъ іхъ дѣщери-тѣ, и рекохъ: Блаэъ ѹ;
Царици-тѣ и наложници-тѣ, и іхъ похвалихъ.
10 Коя е тя, що занича като зорж-тѫ,
Красна като лунж-тѫ, и чиста като сълнце-то,
¹⁰Страшина като *воинство* съ хоругви?
11 Слѣзохъ въ градинѣ-тѫ на орѣхъ-тѣ,
¹¹За да видѣхъ зеленинж-тѫ на долинж-тѫ,
Да видѣхъ да ли прозабихъ лозе-то,
И цвннахъ ли нарове-тѣ.
12 Безъ да устѣхъ, душа-та ми мя прѣстави
Като колесницы-тѣ на Аминадава.
13 Завѣрни ся, завѣрни ся, о Суламко:
Завѣрни ся, завѣрни ся, за да тя видимъ.
Що ще да видите въ Суламкѫ-тѫ?
Нѣщо като ликъ на два пѣлка.

ГЛАВА 7.

- 1 Колко сѫ красни стѣпкы-тѣ ти съ чехлы-тѣ, "дѣщero княжеска!"
Извитie-то на бедра-та ти е подобно на огърлія,
Дѣло на ржѣ художнически.
2 Пажъл-тѣ ти е чаша обla, неоскудна отъ подправено вино:
Коремъ-тѣ ти житень копенъ ограденъ съ кринове:
3 ⁶Два-та ти съсца като дѣвъ сърнета близнета:
⁴Вратъ-тѣ ти като слоновъ стѣльпъ:
Очи-тѣ ти като водоемы-тѣ въ Есевонъ,
Кѣмъ врата-та Баѣ-раббимъ:
Носъ-тѣ ти като стѣльпъ-тѣ на Ливанъ,
Който гледа кѣмъ Дамаскъ:

⁶ Гл. 2; 16. 7; 10.
⁶ Ст. 10.
² Гл. 4; 1.
⁶ Гл. 4; 2.
⁶ Гл. 4; 3.
¹⁰ Ст. 4.

⁵ Гл. 7; 12.
—
⁶ Псал. 45; 11.
² Гл. 6; 11.
⁶ Быт. 30; 14.
³ Мат. 13; 52.
⁶ Гл. 2; 16. 6; 3.

- 5 Глава-та ти върху тебе като Кармиль,
И косы-тѣ на главж-тѫ ти като багрѣ-ници:
Царь-тѣ е вързанъ за плетеници-тѣ ¹¹ то.
6 Колко си хубава и колко прѣтна,
О възлюбленна, въ нѣжности-тѣ ¹² см.
7 Тойзи твой растъ прилича на финикъ,
И съсци-тѣ ти на гроздове.
8 Рѣкохъ: Ще възлѣж на финикъ-тѣ, ще хваня вѣти-тѣ му:
И ето, съсци-тѣ ти ще бѣдѣтъ като гроздове на лоза,
И уханіе-то на носъ-тѣ ти като яблъкъ:
9 И небце-то ти като добро-то вино
Което тече сладко за възлюбленный-тѣ ми,
И прави да говорятъ устни-тѣ на спящи-тѣ.
10 ¹⁰ Азъ съмъ на възлюбленный-тѣ си,
И ¹¹ негово-то желаніе е кѣмъ мене.
11 Ела, възлюбленный мой, да излѣземъ на поле-то:
Да прѣнощувамъ по села-та.
12 Да осъмнемъ въ лозия-та:
¹² Да видимъ прозабиж ли лозе-то,
Отвори ли цвѣтъ гродзіе-то,
И цвннахъ ли нарове-тѣ:
Тамъ ще ти дамъ любовь-тѫ си.
13 ¹³ Мандрагоры-тѣ дадохъ уханіе,
И при врата-та ни има
Всакакви плодове угодни, ¹⁴ нови и ветхи:
Скрыла съмъ гы за тебе, възлюбленный мой.

ГЛАВА 8.

- 1 Дано да ми бѣше ты като братъ,
Които е сукаль отъ съсци-тѣ на майкѫ ми!
Когато тя намирахъ вънъ, ѿхъ тя цѣлува,
И не ѿхъ да мя прѣзиратъ.
2 Зѣла быхъ тя и завела
Въ домъ-тѣ на майкѫ си, за да мя научиши:
Напоила быхъ тя ¹⁵ съ благованно вино,
И съсъ сокъ отъ нарове-тѣ си.
3 ¹⁶ Лѣвица-та му била бы подъ главж-тѫ
ми,
И десница-та му пригърнала бы мя.
4 ¹⁷ Заклѣвамъ вѣ, Іерусалимски дѣщери,
Да не дигнете, нито да събудите любовь-тѣ ¹⁸ ми,
Додѣто ще.
5 ¹⁹ Коя е тая що възлиза отъ пустынѣ-
тѫ,
Подирѣла ся на възлюбленный-тѣ си?
Азъ тя събудихъ подъ яблъкъ-тѫ:
Тамъ тя роди майка ти:
Тамъ тя роди родителка-та ти.
6 ²⁰ Положи мя като печать, на сърдце-то си,

⁶ Псал. 45; 11.
⁶ Гл. 6; 11.
⁶ Быт. 30; 14.
³ Мат. 13; 52.
⁶ Гл. 2; 16. 6; 3.

⁶ Прит. 9; 2.
⁶ Гл. 2; 6.
⁶ Гл. 2; 7; 3; 5.
⁶ Гл. 3; 6.
⁶ Иса. 49; 16. Иер. 22; 24.
Агг. 2; 23.